

de praktiske Vanskeligheder ved Lovforslagets Gennemførelse, og at vi havde baseret vor Hovedmodstand mod Lovforslaget i den da foreliggende Skikkelse herpaa. Det ærede Medlem mente, at Flertallet havde haft den lykkelige Haand at kunne sætte sig ud over disse Vanskeligheder, idet man havde kunnet angive visse Retningslinier, som vi burde have været tilfredse med, og som burde have beroliget os; men samtidig tilføiede han rigtignok — og det er for mig det vigtigste —, at det maa være nok med disse Retningslinier, thi man kunde ikke paa Forhaand afgøre alt og sige alt i en Lov.

Jeg har netop meget stærkt i Udvalgsarbejdet betonet, at vi fra vor Side maatte kræve indsat klare, bestemte Direktiver i Loven, fordi vi endnu alt for stærkt husker Virkningerne fra Krigstidens store Dage af administrativ Udførelse af løst skitserede Love. Vi gaar ikke med til administrativt at give saadanne Bemyndigelser, og vi gaar ikke med til at lave Love, der i den Grad henskyder alle Vanskeligheders Løsning til Organer uden parlamentarisk Ansvar; og først og fremmest gaar vi ikke med til at lave Love uden bestemte Direktiver. Thi saa kommer man ind paa Fortolkningen, hvor enhver ser paa Sagen ud fra sit Synspunkt, og saa er man ved Vanskeligheder, Ubehageligheder, som man ikke havde ventet sig, og som der maaske heller ikke var Grund til at vente, men som man kunde have undgaaet ved i Loven at fastlægge det, der skal fastlægges, og det, der skal klares.

Naar det ærede Medlem Hr. Trier og dermed Flertallet, der staar bag Lovforslaget i dets nu ændrede Skikkelse, mener at have løst Vanskelighederne og være kommet ud over det, som vi alle erkender er Kærnepunktet i Lovforslaget, Hovedproblemet, maa jeg bestemt protestere. Det er jo netop et Tegn paa, hvor vanskeligt det er at klare disse Problemer. Det er fuldkommen rigtigt, at Flertallet har villet undgaa de usunde Konkurrenceforhold derigennem, at det har ligestillet alle i Betragtning kommende Virksomheder, saaledes at ikke en skulde kalkulere og indgive Tilbud paa Grundlag af forventet Tilskud og en anden ikke. Dette skulde være en Imødekommen af den Betænkelighed, som vi har fremført i vore Bemærkninger, hvori vi siger, at Lovforslaget maa have generel Betydning, idet Hensynet til sunde Konkurrenceforhold paa Forhaand udelukker Tilskudsordningens Anvendelse i Industribrancher med flere forskelligt situerede Virksomheder.

Vi har ikke kunnet finde Løsningen, Flertallet har kunnet finde den efter dets egen Mening, men det har fundet den paa en saa mærkelig Maade, at det faktisk har brudt Lovforslagets logiske Indhold og Sammenhæng. Thi jeg fremhæver her meget kraftigt, at kan Industrien i givet Tilfælde, hvis denne Lov bliver ført ud i Livet, ikke paa Forhaand kalkulere med Sikkerhed efter Loven, saa har Loven ingen generel Betydning, saa har den overhovedet ingen praktisk Betydning; og saa er det hele kun en Skueret, en Skueret, der tilmed indebærer mange store Vanskeligheder, ogsaa mange principielle Betænkeligheder, og saa har Loven ingen Betydning som Kriseværn.

Idet jeg altsaa anerkender Flertallets Bestræbelser for at give Loven en saadan generel Karakter og Virkning, maa jeg sige, at det netop har slaaget dette Formaal ihjel ved selve den Foranstaltning, der skulde virkeliggøre det. Paa dette Tidspunkt var det, jeg ikke mere kunde deltage i Arbejdet for at overvinde disse Vanskeligheder, idet jeg ikke kunde se nogen Udvej. Thi naar man gennem de nu vedtagne Ændringsforslag begrænser, specificerer Tilskudsordningens Anvendelse til bestemte Arbejder eller Leveringer, har man brudt Lovens generelle Karakter. Alene Hensynet til Nedsættelse af Lønninger og alle de andre Krav, der stilles til begge Sider af Industrien, vil selvsagt vanskeliggøre en generel Anvendelse i uhyre høj Grad. Men naar man stiller de øvrige Betingelser, som er stillet, og selv erkender, at Tilskuddet kun egner sig til bestemte Tilfælde, har man paa Forhaand opgivet at betragte Loven som en generel Foranstaltning, og saa kan man ikke vente, at vi skal medvirke til dens Gennemførelse under nogen Omstændighed.

Jeg kan nemlig ikke se, hvorledes man overfor bestemte Arbejder paa Forhaand skal kunne kalkulere. I Eksportindustrien, Værftsindustrien og i de Industrier, jeg henviste til i min Ordførertale, drejer det sig ofte om telegrafisk Afgivelse af Tilbud og Modtagelsen af Ordre, ofte limiterede. Det er Situationer, hvor der i disse Industrier, som man væsentligt sigter til, skal handles i Løbet af kort Tid. Skal man da først til at opfylde alle de Betingelser, der bliver sat ind gennem Ændringsforslagene, og som vi i øvrigt var klare over i sin Tid maatte komme, er Lovforslagets generelle Anvendelighed paa Forhaand udelukket.

Hvorledes man vil rime den nu vedtagne Indskrænkning af Tilskuddet til at gælde bestemte Arbejder sammen med Mulighed for en Kalkulationsbasis, er for